

gere. Det kan godt være, at han har givet dem på et tidspunkt, hvor jeg har været uopmærksom.

Det ene er erkendelsen af, at der faktisk findes muslimer, som lever sådan sekulariseret og i overensstemmelse med vestlig kultur. De er ikke så mange, understreger hr. Langballe, men de findes. Indtil nu troede jeg faktisk slet ikke, at sådan nogle kunne eksistere.

Det andet, som hr. Jesper Langballe har erkendt, er, at demokratiet i Europa faktisk er udviklet i konflikt med kristendommen. Det er også en god pointe.

Mit spørgsmål til hr. Jesper Langballe skal være: Kunne hr. Jesper Langballe så ikke slutte af med at erkende, at der faktisk findes mange eksempler på, at der er udøvet magt i kristendommens navn? Man kan se det i USA, hvor man slår abortlæger og sådan nogle ihjel i kristendommens navn. Historisk set findes der også eksempler på det. Hr. Langballe kunne have en pointe i at sige, at det ikke har været særlig udpræget i den danske udgave af den lutherske trosretning, men i en lang række andre udgaver af kristendommen findes det da.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jo, jo, men det er sådan en underlig naiv måde at spørge på. Hvorfor skulle jeg dog bestride, at der er udøvet magt i kristendommens navn, også i nogle tilfælde i et omfang, som man må sige er et fuldstændigt forræderi mod kristendommen? Selvfølgelig.

Kl. 17.50

Jeg ved ikke, hvorfor jeg egentlig skulle spørges om noget så selvfølgelig, men hvis det, det ligger i det, er, at kristendommen historisk i den retning såmænd ikke er spor bedre end islam, så bliver jeg nødt til i den historiske redeligheds navn at protestere, for de misbrug, der er øvet i Vesten i kristendommens navn af magtudøvelse, kan godt nok ikke måle sig med de jihadbølger, som den muslimske verden har skyllet verden igennem med med osmannersamfundet osv., hvor der jo virkelig har været tale om en underkuelse, der ville noget.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu vil jeg bare fastholde, at det ikke er mig, der har ført diskussionen så langt væk fra beslutningsforslaget, selv om jeg erkender, at nu er jeg selv medvirkende til det.

Jeg vil da bare sige til hr. Jesper Langballe, at det vel er rigtigt forstået, at kristendommen også har baseret en del af sin udbredelse på magt. Det kan godt blive en lidt underlig diskussion, altså den der med, hvem der nu har slået flest ihjel. Det er jo sådan noget, som nogle tilhængere af det ene dogme tit tiltror tilhængere af det andet dogme, stalinister mod nazister f.eks., med diskussionen om, hvem der slog flest ihjel.

Nu hører jeg ligesom, at hr. Jesper Langballe synger den samme sang, hvilket jeg sådan set godt kan forstå, altså en kristen principfast mand siger, at der er ganske vist kristne, der har begået fejl, men deres fejl er ikke så store som muslimernes, og så er vi der, hvor hr. Jesper Langballe nok alligevel ender med at stå med et forholdsvis dogmatisk standpunkt.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Der er åbenbart mange selvfølgelige og velkendte ting, der er nye og forbløffende for hr. Per Clausen.

Nu skal jeg sige hr. Per Clausen noget: Det er sådan, at det ikke er kristendom at sige, at vi har ret, muslimerne har uret, men det er kristendom at sige, at Gud har ret, og over for ham har vi alle sammen uret.

Det kunne en muslim aldrig nogen sinde sige, for han ved jo, at han i kraft af sin muslimske tro sidder inde med retfærdigheden. Derfor generer det mig ikke en pind at indrømme alle de magtmisbrug, der har fundet sted i kristendommens navn i historiens løb. Det generer mig ikke det allermindste.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så tror jeg ikke, at der er flere korte bemærkninger til hr. Jesper Langballe.

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er hr. Jakob Axel Nielsen, værsgo.

Jakob Axel Nielsen (KF):

Da vores ordfører, fru Henriette Kjær, ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre følgende og ad den vej måske også trække niveauet lidt ned, desværre.

Vi debatterer løbende imamers rolle i forhold til herboende muslimer. Det er en vigtig diskussion, idet imamerne ofte ikke bare er religiøse forkyndere, men også fungerer som rådgivere for den enkelte familie.